

[Udenrigsministeren]

vil sådanne spørgsmål – ligesom andre problemer i relation til udnyttelsen af projektleverancer i overensstemmelse med de opstillede mål – blive drøftet direkte med modtagerlandets regering med krav om, at problemerne løses.

Spm. nr. S 193

Til *arbejdsministeren* (12/2 91) af:

Pernille Frahm (SF):

»Der ønskes en udtømmende redegørelse for de overvejelser, der har været i centraladministrationen i anledning af artikel 2 i EF-direktivforslaget om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bestemmelser vedrørende visse ansættelsesforhold for så vidt angår konkurrenceforvridninger, herunder især for overvejelserne om, hvorvidt bestemmelserne kan indebære en risiko for en ændring hen mod indførelse af et pro rata-princip ved fastsættelse af f.eks. de sociale pensioners størrelse i Danmark.«

Begrundelse

Spørgsmålet har været drøftet i EF-Parlamentet, og danske parlamentsmedlemmer har stillet ændringsforslag med henblik på at præcisere, at det ikke vil kunne få betydning for de danske sociale pensioner, men dette ændringsforslag er blevet nedstemt.

En uændret vedtagelse af dette direktiv vil efter spørgerens mening kunne få vidtrækkende konsekvenser for hele den danske socialpolitik, medmindre bestemmelsen ændres, således at det utvetydigt fremgår af ordlyden, at der ikke er tale om, at f.eks. folkepension skal beregnes i forhold til erhvervstilknytningen.

Svar (28/2 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

EF-Direktivforslaget om indbyrdes tilnærmelse af visse ansættelsesforhold for så vidt angår konkurrenceforvridning bliver behandlet efter de faste procedureregler, der gælder for behandlingen af direktivforslag fra EF-Kommissionen.

En række ministerier har således deltaget i behandlingen af direktivforslaget, herunder artikel 2, i EF-specialudvalget vedrørende arbejdsmarkedsmæssige og sociale spørgsmål.

Det er min principielle opfattelse, at væsentlige sociale spørgsmål, herunder også spørgsmålet om arbejdsløshedsforsikring, ikke først bør behandles i et hjørne af et direktivforslag om særlige ansættelsesformer.

Hvis man ønsker at regulere dette område på EF-plan, bør det ske efter generelle drøftelser og ved fremsættelse af et særskilt forslag herom.

Først når dette er gennemført, kan man begynde at løse eventuelle problemer på mindre områder.

Med hensyn til de nærmere overvejelser vedrørende artikel 2 har Socialministeriet bl.a. udtalt:

»Forslaget til direktiv om atypiske arbejdsforhold med hjemmel i Traktatens Artikel 100 A indeholder i artikel 2 bestemmelser om social beskyttelse og social sikring af arbejdstagere, der ikke er beskæftiget på fuld tid eller i beskæftigelsesforhold af ubegrænset varighed.

Bestemmelserne i artikel 2 i Kommissionens oprindelige forslag lyder således:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de i dette direktiv omhandlede arbejdstagere i forhold til de arbejdstagere, som har beskæftigelse på fuld tid og af ubestemt varighed, nyder godt af en social beskyttelse i medfør af de lovbestemte og faglige ordninger for social sikring og på det samme grundlag og ud fra de samme kriterier under hensyntagen til arbejdets varighed og/eller vederlaget.«

Selv om der er holdepunkter i bemærkningerne til direktivforslaget og i udtalelsen om forslaget fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg for, at forslaget kun er tænkt at skulle omfatte de sociale sikringsordninger m.v., som finansieres ved bidrag fra arbejdsgivere og arbejdstagere, ønsker man fra dansk side fastslået, at forslagets proportionale beregningsmåde ikke skal gælde for de bopælsbestemte sociale sikringsordninger eller bistandsydelserne.

For de danske sociale sikringsydelser ville en proportional beregningsmåde baseret på arbejdstid eller arbejdsindtægt være uforenelig med de bopælsbestemte sociale sikringsydelser, dvs. de sociale pensioner og børnetilskud/børnefamilieydelse. Disse ydelser udbetales jo til alle (danske og EF-statsborgere), der bor i Danmark og har boet her i landet i et vist tidsrum, uanset erhvervstilknytning. Det nævnte